

АЛЕКСАНДРЪ ОТВѢЩАВА НА ВЕД- МОЖЫТЕ.

Александръ ймъ рѣкълъ: Стѣрците са мнѣго
почтѣнны, но са малолѣтни. Тѣтакси станалъ и
Ленкѣсій первостоѣтель, и рѣкълъ: Царь Алѣксан-
дре, премѣдный Соломонъ рѣкълъ, защѣ царството
трѣба да има мнѣго човѣцы, и войскѣ: а царь
трѣба да има добры и достойны совѣтници, и да
совѣтъва сїчката си войскѣ да иматъ соглаſие и
любѣвь,

ВЕДМОЖЫТЕ СОВѢТУВАТЬ АЛЕ- КСАНДРЯ.

Великій Антибѣхъ и первостоѣтель рѣкълъ: Стѣр-
ците трѣба да сѣдѣтъ въ градѣтъ съ царьжетъ и
да не лѣпсѣватъ отъ него, а младыте да се бѣатъ
защѣто иматъ дѣрзость на младостъта си и сила,
и когато оўстарѣатъ да са оўпокоенни. Слѣдъ же
его станалъ Ангїгбонъ, и рѣкълъ: Царь Алѣксандре,
трѣба нѣ сега да стаіиме да стїдеме среџе сосѣ-
дыте наши царѣта ненадѣйно, за да намѣратъ нѣж-
дата си [белата си], и да заворѣватъ нашата нѣж-
да, за да ни напрѣватъ среџе насъ нѣкомъ лѣка-
рина. Тѣлъ четырите совѣти рекли възлюбленните
Александрови. Най послѣ Птолемей сокровищаѣко-
хранитель рѣкълъ: царь Алѣксандре, азъ дѣмамъ,